

Kovat ja pehmeät keinot

Huonot ajat tuovat tullessaan uutisia menojen leikkauksista, irtisanomisista ja tulosvaroituksista. Leipäjonot venyvät niin vanhoista kun nuorista. Yhtä lailla tällaisiin aikoihin liittyvät myös uutiset yksittäisten henkilöiden suhteettomaksi paisuneista palkkioista ja optioista. Kyseessä ovat muka "ansaitut" rahat, joille ei löydy halua tehdä mitään. Jotkut etuoikeutetut saavat kymmenien palkansaaajien ansioiden suuruisen eläkkeen, toisilta eläkeläisiltä viedään vähästäkin iso siivu.

Poliittinen eliittimme on asioiden suhteen täysin hukassa. Porvarihallituksella on niin kova into työntää rahatukkuja optioherrojen taskuun, että sitä juostaan tekemään Ruotsiin asti. EU:lle toki maksetaan hymyssä suin nettomaksua sekä Afganistaniin pitää päästä leikkimään sotaa. Vasemmisto taas sekoilee punavihreitä höttöilyjään - sen sijaan että jyrähtäisi työn, turvallisuuden ja solidaarisuuden puolesta. Vieraantuminen tavallisen ihmisen arjesta paistaa näistä haaveiluista ja maailmojen syleilystä.

Irtisanomisten yhteydessä puhutaan usein ”pehmeiden keinojen” käyttämisestä. Keinojen pehmeystä voi olla montaa mieltä; ne kun tarkoittavat mm. työkykyisten ihmisten työntämistä väkisin eläkkeelle ja määräaikaisten laittamista pihalle riippumatta siitä miten hyvin he ovat työnsä tehneet. Vielä kurjemmassa asemassa ovat henkilöstönvuokraus-firmojen kautta palkatut. Sellaisilla työsuhteilla kierretään työehtosopimuksia vielä perusteettomia määräaikaiksiakin räikeämmin.

Ammattiyhdistysliikkeen into näiden epäkohtien korjaamiseen näyttää vähäiseltä. Jos kyse ei ole niiden taholta huonosti peitellystä työntekijöiden eriarvoistamisesta, niin mistä sitten? Rahaa kyllä ehditään pumppaamaan vasemmistopuolueille. Tällainen on erittäin tuhoisaa tulevaisuuden kannalta. Monet potkituista määräaikaaisista ovat nuoria ihmisiä, joilla pitäisi olla elämä edessä ja koti rakennettavana. Kauanko heidän pitää vielä odottaa sitä paljon puhuttua työvoimapulaa?

Jani Mäkelä
Joutseno